

reduceret. Deinde ille apertissimus erat, ut ejus nomine litteræ mitteretur, de cujus sanctitate, ac veritate in futuris prænuñciandis, nullus ambigere poterat; ergo conveniens erat errantem turpiter Regem ab eo absenti corripi, ac reprehendi, qui facile non esset passurus alium, sed eum contemneret.

7. Matth. 17. Confirmatur hæc veritas, quia ex eo quod dicitur: *Ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes; & eodem cap. 11. Venturus est Elias, & restituet omnia.* Universus Patrum, & interpretum consensus tenet Eliam esse magnum zelatorem, qui in transfiguratione apparuit, & venturus est ad restituenda omnia; non ergo alium Eliam debemus fingere; nam sicut ille ex Dei ordinatione, ex paradiso terrestri, seu ex alio loco disposito à Deo, venit ad transfigurationem, sic & ex Dei ordinatione misit litteras.

8. Tertio probatur, quia eadem charitas secundum habitum, & actum quæ est in via manet in patria dicente Apostolo. 1. Cor. 13. *Charitas nunquam excidit.* Et late explicant omnes Theologi cum Magistro in 3. distinct. 31. D. Thoma 12. quæst. 67. art. 6. & patet, quia sicut Jeremias, qui in vita erat fratrum, ac populi Israël amatorem, ut multum pro eis deprecaretur; ita etiam post mortem multum pro eis orabat. 2. Machab. 15. num. 14. Sic etiam in sancto parente Elia ille perfectissimus spiritus zelandi honorem Dei, ut delinquentes argueret & qui totum populum ad Dei cultum reducere intendebat, adhuc post ejus raptum in ipso perseverat. Quod autem post suum raptum mitteret epistolas, hoc non debet videri mirum, consideranti magnalia Eliæ, in ejus vita, quia omnium primus cælum clausit; & primus mortuum suscitavit, & jejuniis quadraginta dierum usque ad montem Dei ambulavit, & per plures etiam ibi mansit jejunus, ut dicam opuscul. 3. Resol. 1. quæst. 2. num. 20. & Magnus Elias multoties apparuit, suos protegens, ac defendens ut dicam opuscul. 3. Resol. 2. quæst. 1. num. 10. 11. & 12. Quid ergo mirum quod etiam mitteret epistolas ad arguendum impiissimum Regem, pro defensione sui populi, ut eum reduceret ad verum Dei cultum.

9. Inquires tamen, esto, quod Elias Thesbites sit Auctor harum litterarum, quoniam tempore has litteras scripsit? Aliqui Auctores existimant antequam raperetur in cælum; pro hac sententia sunt Tremellius, Junius, Carthusianus, Mariana, & Tornielus citatus, affirmantes Eliam futurorum præscium, ante ejus raptum, illas scripsisse, easque reliquisse Elifæo, vel alteri, imposito decreto, ut tali, & tali tempore eas Ioram præsentaret.

10. Tamen verior, & communior sententia est, quod hæc epistolæ ab Eliâ missæ sunt ex illo loco, in quo post raptum repositus est à Deo, sive ministerio alicujus Angeli, sive alicujus hominis ignoti, non enim Elias est in illo loco tanquam in carcere clausus ut non possit inde exire, vel aliquo ministro utri, & pro hac sententia stant omnes Auctores citati pro nostra sententia num. 5.

11. Probatur, quia non solum hanc sententiam tenent tot gravissimi Auctores citati, sed etiam pro illa stant antiqui Hebræorum Rabini, id expresse tenet Auctor Seder Olam c. 17. & Aben Ezra ad cap. 4. Malachia, eandem sententiam probans sic ait. *Quia si scripta fuissent ante ascensionem ejus, scriberentur, & invente sunt, aut allata sunt ad eum litteræ, quas reliquerat Elias, nec est dubium, quin in diebus sanctorum nostrorum apparuerit. Deus autem per misericordiam suam accelerat prophetiam ejus.*

12. Probo aliter nostram resolutionem primo verba Textus: *Allata sunt epistolæ ab Elia* Qui modus loquendi indicat, quod tunc transmissæ sunt epistolæ; nam si relicta fuissent, hoc erat exprimendum, sicut & filii Jacob mortem patris dixerunt Joseph: *Pater tuus præcepit nobis, antequam moreretur, ut hæc tibi verbis illius diceremus, obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum.* Genes. 50. num. 16. Sic enim si illæ epistolæ fuissent relictae ab Elia dicendum erat, antequam Elias alportaretur in curru, has epistolas reliquit, ut tibi Regi Ioram darentur; cum ergo dicunt allatae sunt ab Elia Prophetâ, denotatur quod tunc sunt alportatae, ac ab eo missæ, & non alio tempore.

13. Deinde, quia litteræ istæ recentè ab Elia scriptæ, & ignoti ministri transmissæ, majorem poterant iniquo Regi terrorem incutere, eumque maxime ad meliorem frugem revocare, si mens sana, & non læva fuisset.

14. Ex dictis inferitur quod Elia de nobis curam agat.

15. Elia cognoscit nostras orationes, ac ea, quæ ad suum statum pertinent per divinam revelationem, ac ministerium Angelorum.

16. Probatur ex sanctis Patribus, ac ex officio Carmelitano, quod Elia orat pro suis devotis.

17. Quod confirmatur ex multis miraculis.

18. Incidens dubium.

19. Incidens dubium.

20. Incidens dubium.

21. Incidens dubium.

22. Incidens dubium.

23. Incidens dubium.

24. Incidens dubium.

25. Incidens dubium.

26. Incidens dubium.

QUESTIO II.

Elias maxime à nobis venerandus, invocandusque est.

SUMMARIUM.

- 14. Ex dictis inferitur quod Elia de nobis curam agat.
15. Elia cognoscit nostras orationes, ac ea, quæ ad suum statum pertinent per divinam revelationem, ac ministerium Angelorum.
16. Probatur ex sanctis Patribus, ac ex officio Carmelitano, quod Elia orat pro suis devotis.
17. Quod confirmatur ex multis miraculis.

EX dictis superiori questione patet, quantum Elias, sicut & ceteri sancti etiam post translationem suam, suorum curam habeat; si enim de his, quæ apud nos geruntur, ipse curam gerit, quis negabit nostras preces ad eum directas ejus intercessione interveniente, apud Deum multum prevalere ad impetranda divina beneficia, ex his enim litteris curam habere Eliam de rebus ad nos spectantibus inferunt Genebrardus lib. 1. Chro. olag. Malveda lib. 9. de Anichristo c. 2. Barradas tom. 1. in Evang. lib. 5. c. 11. Sanch in 4. Reg. 2. n. 25.

Elias, & Henoch per divinam revelationem ac per ministerium Angelorum cognoscunt ea, quæ sunt in mundo, maxime illa quæ spectant ad suum statum, ut cum communi sententia Theologorum docent Suar. tom. 2. ad 3. p. Suar. disp. 59.

Veigas. Camartus. Abulens.

Malveda. Apoc. 11.

16.

D. Basil.

D. Gregor.

Metaphrast. Holiens. Lezana. Breviar.

17.

Vinea Carmeli.

18.

disp. 5. sect. 1. Veigas in Apocalyp. c. 11. sect. 4. Agidius Camartus de gestis Elia, c. 3. sect. 17. Abulensis 4. c. 2. quæst. 14. Sanchez ibidem n. 33. Maxime autem ad statum Eliæ pertinet, ut preces, ac Orationes, quibus ipsius intercessio, ac patrocinium apud eum postuletur, exaudiat. Quod optime probat Malveda citatus, quia ideo dicitur de eis Apoc. 11. num. 4. *Hi sunt duo olivæ, & duo candelabra in conspectu Domini terra stantes.* Altant in conspectu Domini tanquam duo candelabra lucentia, suis meritis, ac orationibus orantes pro felici statu Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ, ac filiorum ejus.

Et quod ipse pro suis devotis, ac pro his, qui ejus auxilium implorant, roget, ac exoret Deum præter Auctores citatos ex Patribus docent D. Basilus homil. 40. dicens: *Fortassis aliquem pium advocabis, ut precibus, veluti Propheta Thesbites Elias remissionem tibi malorum impetret.* Divus Gregorius in c. 9. Job c. 12. hoc magnum profert de Elia encomium. *Qui furorem Dei placat aliis per remissionem.* Similiter Metaphrastes, Drogo Holiensis, & alii, quos erudite citat, ac sequitur Mag. Lezana, consulto 3. n. 102. & 103. & segg. quod optime confirmatur ex officio Carmelitano à Sancta Sede Apostolica approbato ex hymno laudum.

Nos nunquam auxilium destituat Pater, Opiatusque tuus perpetuo favor, Nobis quin parvis munera spiritus, Augeri prece postula.

Quod etiam potest confirmari ex Hymno ad secundas Vesperas & ex multis miraculis, quæ nostri Auctores referunt unum tantum apponam, quod paucis ab hinc annis contigit: nam cum anno 1656. tota Italia magna pestilentia premeretur, ab illa plures liberati, ac sanati fuerunt, uncti oleo ex lampade Sancti Pat. Eliæ, cujus rei publicum, & authenticum testimonium perhibuit, nuper insignis urbs Capuana in Regno Neapolitano sita, quæ ob tantum miraculum, ipsum elegit in patronum, ac protectorem, ut constat ex authentico instrumento per publicum Notarium facto die 24. Januarii 1657. quod ad longam referatur apud vineam Carmeli fol. 131. n. 156.

QUESTIO III.

Carmelita quolibet mense una die non impedita officio novem lectionum, possunt recitare officium de S. Elia.

SUMMARIUM.

- 18. Indultum Pauli V. pro Francisca.
19. Indultum Julii II. pro Dominicanis.
20. Carmelita gaudent eisdem privilegiis, ac si pro eis fuissent immediate concessa, & ideo quolibet mense possunt recitare officium de S. Elia.
22. Probatur etiam ex gravissimis Auctoribus.

Fundamentum totius huius questionis defluendum ex indulto Pauli V. concesso Fratribus Minoribus, ut in quolibet mense, una Sylveira Opuscula.

die non impedita festo novem lectionum, possunt recitare officium S. Francisca, ut in ejus die ad supplicationem eorum Fratrum, sic ait Paul. V. Paulus V. in sua Constitutione Domini nostri Jesu Christi data die 20. Martii 1617. apud Cherubin. Cherubin fol. 353. *Supplicationibus vestris super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus præpositorum consilio, eisdem Fratribus Minoribus Conventualibus, ut officium de eodem S. Francisco, semel in mense, prima die non impedita alio festo novem lectionum, prout ab ipsis recitatur in die festo ejusdem S. Francisca, recitare liberè, & licitè possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & impartimur.*

Quod etiam corroboratur ex alio privilegio Julii II. concessum Patribus Dominicanis, cujus bullam refert Emmanuel Rodriguez tom. 1. q. 5. art. 20 ubi inquit Pontifex. *Et quod de Prælati ad Prælatos dictum est, ita de festivitatis ad festivitates alterius Ordinis aliquid concessum, & nunc, & pro tempore respectivè concessum intelligatur, ita quod ea, quæ in honorem Sanctorum Dominici, Petri Martyris, Thoma de Aquino, Fratrum Minoribus præfatis, eorumque locis, & festivitatis Sanctorum Francisca, Antonii & Ludovici, ac de eisdem festivitatis dicti Ordinis Minorum, licet sint majori numero, quam festa ipsorum Fratrum Prædicatorum sint concessa.*

At nos Fratres Carmelita gaudent omnibus privilegiis concessis, & concedendis tam pro Fratribus Minoribus, quam Prædicatoribus, ac si immediatè essent concessa pro nostro Ordine, ut ait Sixtus IV. in mari magno, n. 105. Similiter Clemens VII. Gregorius XIII. & confirmatur ex Bulla Leonis X. concedentis hanc communicationem omnibus Mendicantibus. Bullam refert Lezana in mari magno Prædicatorum, §. 52. n. 166. & tom. 3. verb. Mendicantes.

Cum ergo ex Paulo V. Fratres Minores habeant indultum quolibet mense, die non impedita festo novem lectionum celebrandi, ac recitandi officium, de suo Patriarcha S. Francisca, nos ergo etiam Carmelita, cum gaudeamus omnibus privilegiis, favoribus, & gratiis concessis Minoribus; ac si nobis fuissent immediatè concessæ, ut inquit Summi Pontifices, quoad festivitates, ergo etiam quolibet mense, in prima die non impedita possumus recitare officium Patriarchæ nostri S. Elia.

Probatur etiam hæc sententia auctoritate gravissimorum Doctorum concedentium hanc communicationem, etiam in festorum celebratione. Rodriguez tom. 1. quæst. 55. art. 20. Suarez de legibus, lib. 2. cap. 17. num. 7. Peirinus in Comment. Regule Minorum, cap. 4. §. 13. quæst. 1. & 2. Portel, part. 3. casuum casu 28. num. 3. Castro Palaus tom. 1. tract. 3. de privileg. disp. 4. punct. 2. §. 9. n. 5. Hieron. Rodrig. Resol. 65. n. 2. Diana p. 11. tract. Resol. 6. & in propriis terminis hujus questionis Quintana Dueñas tractatu 2. singular. 14. num. 1. Bordonius Resolut. 3. quæst. 2. num. 26. Fr. Antonius ab Spiritu Sancto de primatu Elia, §. 1. num. 2. Et ex his fundamentis, in aliquibus nostris Provinciis ut in Belgica singulis mensibus prima die non